Pagina femeii

Căminul studentelor

„Spiru Haret"

Așezat în centru, într'o parte ferită de circulația sgomotoasă a Capitalei, Căminul Spiru Haret, unește tradiția începutului său, de spiritul de azi al tineretului care se împrospătează mereu.

In fiecare an, studentele, vin vesele, cu drag de muncă.

Vara, zarva se împrăștie, roiul tinerelor lucrătoare se liniștește. Porțile se închid. In spate, Căminul rămâne trist, printre copacii din grădina bătrână.

Se duc licențiatele, pleacă și doctoritele în viața care le deschide drumuri necunoscute.

In locul lor, sosesc necontenit fete tinere. Altele. Și în Căminul primitor, noile venite vor petrece la rândul lor, într'o atmosferă de camaraderie temeinică, câțiva ani fără griji, ani care nu se vor șterge niciodată din amintirea lor.

*

In preajma examenelor.

In biblioteca răcoroasă, grupuri liniștite pregătesc cu emoție, încercările pe care le socotesc înfiorătoare: examenele. Unele, lângă geam, altele la masa cea mare, repetă înfrigurate, cursuri de sute de pagini.

Din când în când mai reped câte-o privire plină de păreri de rău, spre grădina udă de ploaia din ajun. Ce bine ar învăța ele acolo, pe jilțurile colorate, așezate la umbră de o mână care s'a gândit la toate!

Trecem mai departe pe coridoarele lustruite așternute cu covoare albastre. Coborâm în bucătăria spațioasă, unde o mare parte din muncă e încredințată mașinilor: de curățit legume, de răzuit, de pregătit pureul, aparate care spală și usucă farfuriile automat.

Mirosind aburul care se ridică depe mașină, aducând gust de fasole țucără, de pui cu smântână și gogoși cu sirop — prânzul studentelor din acea zi — înțelegem cât de plăcut va fi răsplătită truda lor.

Sufrageria e albă toată. Albă, dela fețele curate de masă și până la lumina străvezie care năvălește pe geamurile care o împrejmuesc.

Pe peretele de la intrare e fișierul studentelor, unde, numele fiecăreia, se acoperă pe măsură ce a venit la masă, cu ajutorul unei plăci de metal. In alt colț, e un dulap unde se țin șervetele în săculețe individuale.

Acum, urcăm spre centrul intim al vieții din cămin. Urmăm drumul arătat de aceleași covoare albastre. O ușă se deschide: cu indiscreție privim înăuntru. E odaia de dormit care a adăpostit trei mediciniste.

Cuverturile, perdelele, șervetele depe masă sunt galbene, de un galben transparent, încurajator par'că.

Alături e un alt dormitor, tot galben.

Așezată la masa de lucru, în fața cursului nesfârșit de drept civil, o studentă în anul I stă față în față cu prima încercare: examenul. Printre foi scrise și notițe subliniate, cu inima strânsă, abia dacă mai are gust să zâmbească.

Și așa, îmbrăcate în acelaș galben tineresc, dormitoarele se înșiră unul după altul, păstrând fiecare nota lui de cochetărie.

Fiecare colț, cel mai neînsemnat spațiu își găsește o întrebuințare. Dulapurile cu câți sunt aci, vestmintele se păstrează în altă parte. Aci e sala de recreație, mai departe infirmeria.

Nimic nu se pierde, orice trebue să aibă o întrebuințare.

*

Urmărind explicația binevoitoare a d-nei Adela Dimitriu, directoarea acestei instituții, înțeleg cum de s'a putut face din puțin atât de mult și decе cu eforturi mari, s'a ajuns la rezultate nebănuite.

In ochii albaștri, limpezi ai d-nei Directoare, lucește dorința de a face binele, cu prețul sacrificiului vieții ei. Viața ei, e viața Căminului de care nu s'a despărțit vreodată; bucuria ei, o găsește numai în surâsul fetelor pe care le ocrotește.

*

Vorbind despre Căminul Spiru Haret, nu putem să uităm pe aceea care a fost inițiatoarea acestei instituții, pe Clotilda Mareșal Averescu.

Căutând să vină în ajutorul tinerelor fete, nobila Doamnă s'a ferit de a se bizui pe ajutorul subvențiilor oficiale. Deaceea a organizat ingenios, pe baze comerciale, instituția pe care o fondase.

Din taxele modeste, din venitul spălătoriei model care servește și publicul din afară, cu roadele dela ferma Voila, Căminul face față cheltuelilor de fiecare clipă.

De treizeci și doi de ani dela înființare, printr'un calcul minunat, Căminul Spiru Haret, a reușit cu resurse atât de mici, să-și plătească datoriile, prezentând în fiecare an un buget echilibrat.

Datorită devotamentului celor care-l conduc, prin chibzuință și economie, această instituție, pregătește pe fiecare an, pentru lupta de mai târziu, o sută patruzeci — până la două sute de studente într'o atmosferă disciplinată, dar prietenească.

Și mai târziu, după ce au încercat greutățile luptei, fetele mai vin din când în când să respire timpul care le-a fost drag.

E cea mai sinceră mărturie a amintirei frumoase pe care o păstrează Căminului.

V. S.

Pentru vizite, la ceaiuri...

Fig. A. — Rochie imprimată, elegantă. Impodobită cu organdi alb, Metr. 3.50 m. pe 1 metru.

Fig. B. — Rochie pentru persoane subțiri, pe fond maron. Pantofi, geantă, pălărie și mânuși maron. Cordon albastru, amintind unul din desenele imprimate.

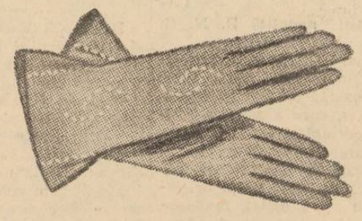

Mânuși de vară, albe, cu un desen lucrat de mână, în culoarea rochiei, sau a garniturei.

Sandale cu talpă subțire de plută.

Fig. C. — Rochie de mătase ușoară, pe fond albastru-marin, cu flori albe. Lărgimea se strânge toată în față, într'un panou încrețit.
Metr. 3.75 m. pe 1 m. lățime.

Romeo și Julieta

Dragostea din alte vremi

Cine n'a auzit de simțământul puternic care a legat pentru totdeauna numele Julietei de acela al tânărului Romeo?

De câte ori nu s'a dat îndrăgostiților romantici numele de Romeo și visătoarele înamorate, de câte ori n'au fost ele asemănate cu Julieta!

Au mai iubit fără îndoială și tinerii generațiilor care s'au scurs. Dar niciunii n'au putut întrece dragostea pasionată care unise pe Romeo de Julieta, dragoste care pentru timpurile care au urmat, devine un simbol.

Indrăgostiții dela Verona — *Romeo și Julieta, erau amândoi foarte tineri. Ea, aproape o fetiță. Avea numai paisprezece ani.*

O întâmplare i-a adus pe unul în fața celuilalt. Această primă întrevedere a hotărît soarta lor.

Tinerii se îndrăgostesc unul de altul. E un sentiment puternic, o pasiune arzătoare, cum numai sub cerul Italiei, în acele timpuri visătoare ale sec. VI se putea naște.

Dar nu știu nimic unul despre altul. Uitându-se la Julieta care era așa frumoasă, Romeo nu poate crede că ea face parte din familia Capulet, dușmana de moarte a părinților lui.

Julietei, nici ei, nu-i trece prin minte, că „dulcele ei Romeo", se trage din Montaigu, acea familie, care nutrea alor ei o ură fără leac.

Și chiar dacă ar fi avut cunoștință de această dușmănie care despărțea familiile lor, din calea pe care o apucaseră, ei tot nu se mai puteau întoarce înapoi.

Un călugăr franciscan îi căsătorește pe ascuns.

Din clipa aceasta, începe, ceeace un scriitor cunoscut, a numit „tragedia în trei sărutări".

Primul sărut, și l-au dat tinerii în clipa când s'au simțit atrași unul spre celălalt.

Iată și cel de al doilea sărut, acela al tinerilor care-și dăruesc unul altuia viața.

De aci, și până la al treilea sărut, care va uni prin moarte pe Julieta de Romeo, nu mai e mult.

Romeo, omorând pe un văr al Julietei care-l provocase, e exilat de prințul din Verona.

El pleacă, luându-și un rămas bun înduioșător dela grațioasa Julieta, care simte un început rău în această despărțire.

Prevestirea ei nu e înșelată. In lipsa lui Romeo, părinții voind s'o căsătorească cu un bărbat pe care nu-l poate suferi, Julieta recurge la o stratagemă.

Bea un narcotic, se preface a fi moartă și se lasă să fie dusă în cripta familiei.

Dar proectul țesut de mintea îndrăgostitei de patrusprezece ani, e contrazis de un destin tragic.

Romeo, înapoindu-se, mânat și el de o presimțire rea, o găsește pe Julieta printre mormintele familiei.

Julieta moartă? Cum va mai putea el supraviețui, în urma acestei crude lovituri?

Nu, nici nu va încerca să mai trăiască. Se va duce în grabă, cât mai iute, lângă mica lui Julieta. Și înghițind liniștit otrava, Romeo, se așează alături de ea.

După ce narcoticul își făcuse efectul dorit — acela de a face să creadă că e moartă pe cel care voiau s'o căsătorească — Julieta se deșteaptă. I se pare că visează, nu înțelege bine. Romeo, să fie oare el, acest tânăr neînsuflețit?

Se apropie și-i simte suflarea înghețată. Desprinde pumnalul dela el și-l implântă în piept și se duce să-l regăsească în altă viață, care n'are să-i mai despartă.

Așa sfârșește tragedia în cinci acte, Romeo și Julieta scrisă de dramaturgul englez Shakespeare, inspirată de poemul lui Arthur Brooke.

Acesta din urmă, fusese impresionat la rândul lui, de legenda mai mult sau mai puțin autentică, țesută în jurul îndrăgostiților din Verona.

Legenda care vorbea despre familia Montecchi dușmana familiei Cappelletti, — deplângea soarta nefericită a vlăstarilor acestor neamuri învrăjbite. Romeo și Julieta, îndrăgostiți care n'au să se unească decât prin moarte.

Această temă, destul de obișnuită, poetizată de anii care-au învăluit-o în mister și de imaginația scriitorilor care au transformat-o, rămâne, de atâtea sute de ani, pilda celei mai frumoase iubiri care a existat vreodată.

Un regim sănătos pentru slăbit

și pentru curățirea organismului

Incepeți cu un regim... de nemâncare.

Numai apă, o jumătate de zi, sau chiar o zi.

Apoi, în timp de 5—10 zile, veți lua: 3—4 mese, alcătuite **numai** din fructe și din infuziuni.

Fructe proaspete: 1 kg. 500—2 kg. zilnic, după sezon. (Portocale, mere, pere, prune, struguri, piersici, banane, căpșuni, cireși, caise etc...).

Fructe uscate: 500 gr. pe zi, smochine uscate, curmale, prune.

Băuturi foarte puțin îndulcite: limonadă, ceai slab, infuziuni de ceai de tei, de mentă, sau de mușețel, foarte tari.

După ce au trecut cele zece zile, reveniți la regimul obișnuit, cu un regim de trecere, alcătuit din légume, lapte, unt, ouă și pâine rpăjită.

Unele culori sunt binefăcătoare,

altele, sunt dăunătoare

ALBASTRUL DESCHIS

e liniștitor, odihnitor. Alungă obsesiile și ideile fixe. E una dintre cele mai plăcute culori; calmează și întărește.

Doctorul Jean Bouchon, un chirurg renumit, a pus să se vopsească în albastru deschis, sălile de operație și odăile bolnavilor. In toate spitalele, băile de lumină albastră, ușurează multe dureri nevralgice. Culoarea albastră ajută la lupta în contra obsesiilor, a ideilor fixe, a insomniei.

VERDELE

are efecte asemănătoare. De câte ori căutați liniște, vă îndreptați afară din oraș, la „iarbă verde".

Pentru a-și liniști emoțiile, neplăcerile și mânia, magistrații, avocații, oamenii de afaceri, întrebuințează la birou, mapa de culoare verde.

Postavul meselor de joc, nu e oare totdeauna verde? Diplomații și miniștrii, nu se întrunesc ei oare mereu în jurul covorului verde?

ROȘUL

e foarte dinamic. El deșteaptă entuziasmul; îndreaptă spre pasiune și brutalitate.

De cele mai multe ori, cortina și piușul fotoliilor din teatru, e roșie. Fără acest stimulent, actorii ar primi poate mai puține ovațiuni.

Toreadorii n'au ales oare culoarea roșie, pentru a deștepta furia taurului?

VIOLETUL

deșteaptă tristețea, predispune la visuri utopice, aduce melancolia.

NEGRU

Păziți-vă de negru de câteori aceasta vă e posibil. Nu vă amintiți oare expresiile: „a vedea viața în negru", „a avea idei negre?"

GALBENUL

înlătură melancolia și ideile negre. E o culoare tonică și înviorătoare.

Deșteaptă pofta de mâncare, ușurând asimilația alimentelor.

CE CULORI SA ADOPTAM?

Fără îndoială, albastru, verde și galben.

Iar cel care vrea să aibă nervi potriviți pentru fiecare împrejurare, își va transforma și casa, după efectele culorilor de mai sus. Odaia de dormit va fi albastră; sufageria, galbenă; biroul, verde.

Intre noi femeile

Citiți soțului d-voastră, sfaturile înțeleptului Confucius

Femeia e o floare fragilă, pe care nu poți s'o culegi decât cu o delicatețe minuțioasă.

★

Caută s'o faci fericită pe nevasta ta; socotește-te un om binecuvântat, dacă reușești.

★

Caută societatea femeilor; în apropierea lor te purifici ca și cum te-ai fi cufundat în apă sfințită.

SFATURI PRACTICE

DACA VREȚI SA AVEȚI DINȚI ALBI.

Spălați-i dimineața și după fiecare masă cu bicarbonat de sodiu (pus pe peria uscată).

Intărește în acelaș timp gingiile și e mult mai eftin, decât pasta de dinți din comerț.

DACA AVEȚI OCHII UMFLAȚI,

după o noapte de insomnie sau în urma relei digestii, puneți pe ploape — timp de 15 minute — o compresie astfel alcătuită:

12 gr. apă de roze, în care ați amestecat 10 gr. de alaun pulverizat.

Shimbați compresiile, îndată ce încep să se încălzească.

CA SA SE ALBEASCA MAINILE

Le veți muia după fiecare spălat cu soluția următoare:

1/3 apă de Colonie
1/3 glicerină
1/3 zeamă de lămâie.

Ce cărți să dăruim copiilor silitori

Povestiri din viața animalelor, de Raul Călinescu.

*

La Polul Sud, de Amiral Richard Byrd (trad. de G. Făcăoaru și A. Petrinca).

*

O mie și una de nopți, povestite pentru tineret, de Moș Nae (N. Batzaria).

*

Basme Japoneze, de Ion Timuș.

*

Pentru copiii noștri, poezii de recitat, de Teodor Castrișanu.

*

Poveștile Băboiului, de Zinica (pentru copii între 7—10 ani).

GLUME

ASIGURARE CU TĂLC

Doi obișnuiți ai corecționalului, se întâlnesc la cafenea.

— Pari foarte mulțumit, spune unul dintre ei, ce s'a întâmplat?

Și celălalt, frecându-și mâinile:

— Ei da, sunt tare mulțumit. Gândește-te: m'am asigurat în acelaș timp împotriva incendiului și în contra grindinei.

Prietenul ascultând, rămâne pe gânduri.

— Bine, bine, incendiul, înțeleg... Dar grindina cum ai să poți s'o faci să cadă?

DISTRACȚIE.

Un ofițer cu o uniformă strălucitoare, se așază la terasa unei cafenele.

— Ați comandat? întreabă chelnerul.

— Un escadron, răspunde ofițerul distrat.

CE MÂNCĂM AZI

La prânz:

Budincă de clătite cu spanac.
Șnițel natur cu cartofi noi.
Inghețată de căpșuni.

Seara:

Supă de pireu de mazăre verde.
Cu crutoane.
Dovlecei cu smântână.
Cireșe.

INGHEȚATĂ DE CĂPȘUNI

Se trece prin sită 1 kg. ½ de căpșune, în care se stoarce puțină zeamă de lămâie (după gust, poate fi și o jumătate de lămâe).

Se leagă zahăr pe mașină ca să iasă cam o ceașcă și jumătate de sirop și se adaogă 80 gr. unt.

Siropul astfel pregătit, în care se mai pot adăoga câteva linguri de frișcă, se toarnă peste zeama de fructe.

Apoi preparatul pus în formă se lasă să înghețe.

O VIZITA LA CAMINUL „SPIRU HARET"
Inainte de a începe să învețe iar, studentele se odihnesc o clipă. Perspectiva reușitei la examen le face să surâdă depe acum.

— CAND EXAMENELE BAT LA UȘA —
Un grup de studente din Căminul „Spiru Haret", lucrează de zor în bibliotecă.